

پیام حزب ملت ایران به آیین بزرگداشت شهیدان محمد مختاری و جعفر پوینده

پاینده ایران ای آفریدگار پاک

ترا پرستش می کنم و از تو یاری می جویم

پس از هفت سال هنوز هم « داد خواهیم بیداد را »

هم میهنان! سه شنبه یک آذرماه ۱۳۸۴

هفت سال از خاموش ساختن ناجوانمردانه ی **داریوش و پروانه فروهر**، دو فریاد رسای مظلومیت ملت ایران می گذرد. هفت سال پر از دریغ و درد از به خون کشیده شدن آن دو عاشق میهن و ملت، دو پاکبخته ی راه سربلندی آزادی و استقلال ایران، دو سردار آزاده ی نهضت ملی و هفت سال ملامت از صبر و انتظار و جستجو برای رخ نمودن حقیقت و بیداد را دادخواهی کردن. هفت سال سرشار از ایستادگی و تکاپوی استقرار عدالت در فضایی آکنده از کابوس به حرکت درآمدن داس دهشتناک مرگ آفرینان برای درو کردن رزمندگان راه نجات مردم و اندیشمندان راه رهایی میهن و خواستاران برقراری مردم سالاری.

هم میهنان!

وجدان بیدار ملت از پیشگاه دادگاه تاریخ و سازمان های حقوق بشری می پرسد، آیا توطئه سکوت در این سالها ترفندی برای مشمول مرور زمان کردن و به فراموشی سپردن این جنایات هولناک نیست؟

در شبیخون یکم آذرماه ۱۳۷۷ آنان را از ما ربودند. **اما پادشان با نام ایران در دلهای مردمان خوب شهر و در فریاد آزادی همواره زنده و جاویدان است.**

در آستانه ی هفتمین سال است که ما همچنان این بیداد بزرگ را فریاد می زنیم و دادرسی نیست که خونهای پاک شهیدان مان از داریوش و پروانه فروهر تا مختاری و پوینده و شریف و ... را دادخواهی کنیم.

هنوز بر این نقطه ایم که دادگستری برای خشکاندن ریشه های خشونت میهن برباد ده، گامی بنیادین برداشته است و **خشونت آفرینان در تاریکخانه های قدرت چون خفاشان در کمینند.**

حزب ملت ایران، در آغاز هفتمین سال شهادت عزیزانمان از یکایک ایرانیان، آنان که پایبند عدالت و آزادی هستند می خواهد، از تمامی خونهای پاک که در آذر ۷۷ جاری شد دادخواهی کرده و بزرگداشت آنان را که دستهای خشونت از ما ربود به نمایش این دادخواهی بزرگ بدل کنند.

گامهای دادپویان استوار باد

باشد که رویای آنان آینده ایران باشد

دبیرخانه حزب ملت ایران تهران، ۲۸ آبان ۱۳۸۴ خورشیدی

هفت سال از خاموش ساختن ناجوانمردانه ی مبارزان راه آزادی، زنده یادان محمد مختاری و جعفر پوینده گذشت. هفت سال انتظار و پایداری و جستجو برای رخ نمودن حقیقت بیداد و دادخواهی کردن سپری شد.

ملت ایران در آذرماه ۷۷ که بحق باید آنرا مصاف شمشیر با اندیشه نامید، شاهد ازدست رفتن مبارزان دیرپای داریوش و پروانه فروهر و همچنین مختاری و پوینده از تبار نویسندگان توانایی بودند که اندیشه و قلمشان را جز به راه میهن، استقلال و آزادی ملت بکار نگرفتند. قتل های سیاسی پانز ۷۷ نشان از ددمنشی خشونت آفرینانی است که در تاریکخانه های قدرت به توطئه علیه فرزندان راستین ملت مشغولند. وجدان بیدار ملت یاد و نام این شجاعان را که جان بر سر پیمان نهادند، همواره جاوید و زنده خواهد داشت.

حزب ملت ایران ضمن ابراز همدلی و همدردی با شما عزیزان و خانواده ارجمند شهیدان، از آنان که خواستار عدالت، آزادی و ادامه راه آنان هستند، می خواهد تا دادخواهی این خونهای پاک را به فراموشی نسپزند و مبارزه را در اتحادی بزرگ تا استقرار حکومتی مردم سالار ادامه دهند.

درد ما بر تمامی شهیدان راه آزادی، **کاظم سامی، مختاری، پوینده، شریف، احمد تقضلی، سعیدی سیرجانی، زال زاده، داریوش و پروانه فروهر باد.**

دبیرخانه حزب ملت ایران
تهران: ۱۱ آذرماه ۱۳۸۴ خورشیدی

نامه رسیده از ....

بقیه از ص ۵
می شوند. من لاقول در مقایسه کار خود یاد گرفته ام که همکاری تک تک مهندسان و در آخر کارگران است که یک اتوموبیل مورد دلخواه شرکت به سرانجام می رسد. ساختن مملکت از این امیر میرا نیست.

تقسیم نکردن وظیفه و یک قطبی بودن، اتوموبیلی را وارد بازار می کند که یا موتور ندارد، یا چرخ برای رسیدن به هدف عالی در بسیاری موارد لازم به **Kompromiss** (تفاهم) است و آنرا هم می توان توجیه کرد. هر دقیقه و یا ساعتی را که در این راه از دست بدهیم گناهی نابخشودنی است و باعث سلب اعتماد بیشتر مردم می شود.

متأسفانه بارها و بارهاست که می شنوم که «ما اپوزیسیون نداریم» و یا «ما اپوزیسیون فعلی راه به ترکستان است». کمی با خود خلوت کنیم و از سایه خودمان به قول آلمانیها به آنطرف بپریم و از پیله ای که برای خود درست کرده ایم بیرون بیاییم و به مسائل به گونه ای دیگر نظر بیاندازیم.

ما بعنوان نیروی اپوزیسیون، هنوز مطرح هستیم ولی به تنهایی نمی شود کاری را از پیش برد. زمانه عوض شده؛ خواسته ها عوض شده اند؛ دیدها فرق کرده و موضوعات هم عوض شده اند. ما با اتوموبیل مدل ۵۴ به مقصد نمی رسیم و باید نوآوری کنیم.

مهمترین قدمی که در حال حاضر جبهه ملی باید بردارد یک پارچه کردن جبهه است که هر چه سریعتر باید انجام گیرد. تک تک انگشتان را بهم چسبانده، بعد مثل مشت گره کرده، و بعد آن را نشان دهیم.

من در این راه هر کمکی که از دستم بربیاید با کمال میل انجام خواهم داد.

موفقیت و سربلندی مملکت، ملت و جبهه ملی را با تمام وجودم آرزو می کنم. ●

درآمد نفت باید صرف ایجاد کار، تولید و افزایش ثروت ملی گردد